

Spørgsmål 6:

»Ministeren bedes oplyse, om en landmand, der kommer til at sende dyr til slagteriet eller mælk til mejeriet indeholdende medicinrester, kan gøre besætningsdyrlægen ansvarlig herfor, jf. en indgået »sundhedsrådgivningsaftale«.

Svar:

Efter forslaget kan en dyrlæge, som har indgået aftale om sundhedsrådgivning i en besætning, gøres ansvarlig af myndighederne for manglende overholdelse af betingelser for udlevering af medicin, herunder blandt andet beskrivelse af kliniske symptomer og instruktion i anvendelse af udleveret medicin. Har dyrlægen overholdt de pligter, der påhviler ham efter lovforslaget, må eventuelle medicinrester skyldes landmandens manglende overholdelse af dyrlægens instruktion om medicinanvendelse og tilbageholdstid, et forhold, som dyrlægen ikke kan gøres ansvarlig for.

Spørgsmål 7:

»Ministeren bedes give eksempler på, hvad de økonomiske konsekvenser af loven bliver for landmændene.«

Svar:

Ifølge beregninger fra Landskontoret for Kvæg udgør den gennemsnitlige dyrlægeregning 600 kr. pr. årsko, varierende fra 300 til 1.200 kr. Fordelingen mellem honorar og medicin er typisk 60:40. En besætningsejer, der har en gennemsnitlig dyrlægeudgift pr. årsko, og som vil kunne efterbehandle $\frac{2}{3}$ af sygdomstilfældene i besætningen, forventes at spare 96 kr. pr. årsko – hvilket modsvares af udgiften til rådgivningsabonnement. Landskontoret for Kvæg vurderer således, at den nye rådgivningsordning er omkostningsneutral for det samlede kvægbrug. I en typisk svinebesætning på 100 søer er forholdet mellem udgift til dyrlægehonorar og medicin 50:50. Landbrugsraadet vurderer, at der for gennemsnittet af svinebesætninger omfattet af effektivitetskontrol ikke vil være ændringer i udgifterne til en rådgivningsaftale sammenlignet med den nugældende situation. Hertil kommer driftsøkonomiske fordele af en forbedret rådgivning og sygdomsstatus.

Spørgsmål 8:

»Ministeren bedes oplyse, om der findes tilsvarende ordninger i andre EU-lande.«

Svar:

Landbrugsministeriet har indhentet oplysninger fra Tyskland og Belgien, hvorfra det er oplyst, at der ikke er knyttet særlig adgang til anvendelse af medicin i forbindelse med deltagelse i veterinære sundhedsprogrammer.

Spørgsmål 9:

»Ministeren bedes oplyse, hvordan de konkurrencemæssige forhold skønnes at blive mellem danske landmænd og landmænd i andre EU-lande, såfremt lovforslaget vedtages uændret.«

Svar:

De konkurrencemæssige forhold mellem danske og andre besætningsejere inden for EU forventes ikke umiddelbart at blive berørt af de foreslåede ordninger. På lang sigt må der ventes en forbedring af konkurrenceevnen som følge af de forventede resultater af dyrlægens forebyggende indsats vedrørende sygdomsbekæmpelse i besætningerne.

Spørgsmål 10:

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til henvendelsen af 29. november 1993 fra Landbrugsraadet vedrørende ovennævnte lovforslag, jf. bilag 7.«

Svar:

Landbrugsraadet anfører, at man kan støtte lovforslagets hovedsigte, som er at fremme den sygdomsforebyggende indsats i kvæg- og svine-sektoren, men at man finder, at ordningen bør bygge på et frivilligt grundlag. Landbrugsraadet finder det afgørende, at producenter ikke tvinges ind i rådgivningsaftaler gennem yderligere restriktioner i forhold til hidtidig praksis.

I henhold til de foreslåede bestemmelser i § 7 a, stk. 3 og 4, kan en dyrlæge og besætningsejer indgå en frivillig aftale om sundhedsrådgivning i besætninger af voksent kvæg, kalve eller svin. Til aftalen knyttes en ret for dyrlægen til at udlevere receptpligtige lægemidler, således at disse kan anvendes af besætnings-